

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Pyrenæer-Marsch

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 588. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167174455824/facsimile.pdf> (tilgået 16. maj 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Hør skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa Hjørn for sit Fødeland at falde!

Forjæmtes alle som en Mand!
 vi sværge højt at Sejer vinde!
 at rense vores frie Land
 fra Despotismens Mord og Brand
 og os ej mer at lade binde!
 Hør skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa Hjørn for sit Fødeland at falde!

Hør Helten hisset sejerrig,
 hvis sidste Blod for Frihed flyder:
 O kjære Land! græd ej for mig!
 jeg svaret har at hævne dig!
 og for den dyre Gød jeg bryder,
 for skal jeg dø! langt hellere dø!
 o Død! jeg dig paafalde!
 o min Død er saa Hjørn for mit Fødeland jeg falder.

Og højt opkæmte du vort Mød,
 du ædle Frihed! Frankrigs Vre!
 dig ofre vi hver Draabe Blod!
 og før vi ved en Trones Fod
 paa ny skal Slavelænken bære,
 for skal vi dø! langt hellere dø!
 o Død! vi dig paafalde!
 o den Død er saa Hjørn for sit Fødeland at falde!

Jeg ser der Hjørne Dag imod,
 da, Lighed, du skal triumfere!
 da den er ædel, som er god,
 da Ende bliver paa Mord og Blod,
 og Despotismen er ej mere!

da skal vor Fryd til Stjerne naa!
 da stier det Lyft at leve!
 o den Død er saa Hjørn for sit Fødeland at leve!

Visse
 1792.

Bort med Sus og med Dus,
 bort med Kuldblod og Rus!
 uarbejdlig Glæde forstyrrer vort Sus:
 altid glædest jeg ind
 i den buntede Mad
 og saa' hver Rige glad.
 Glas og Sang, Kling Klang!

Skad er en Klub, som af Mandfolk bestaar?
 hvad, uden Solen, er Sommer og Bear?
 vi, som samledes her,
 have Damerne kjær,
 for Hjørnet Vre bær'.
 Glas og Sang, Kling Klang!

Ubehøvede Knud!
 hvor du burde saa Strup,
 du, som først opfandt denne Mandfolke-Klub!
 Saadan trykist en Vis
 var ej i Perodis,
 hvor Hjørnet var i Pris.
 Glas og Sang, Kling Klang!

Naturen Hjørnet der Indighed gav,
 at deres Ansigt opliver hvert Død,